

at sikre, at det, der er bankernes funktion i et samfund, nemlig den mekanisme, at de modtager indlån og efterfølgende låner pengene ud igen til kreditværdige kunder, der så betaler en rente for det, fungerer.

Det er det, regeringen er optaget af og vil forsøge at finde en fornuftig model for, så der bliver leveret kapital til de pengeinstitutter, der har behov for det af hensyn til at holde samfundet i gang.

Kl. 14:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren og til spørgeren.

Vi fortsætter til næste spørgsmål på dagsordenen, som er spørgsmål 6. Det er et spørgsmål fra hr. Naser Khader til udenrigsministeren.

Kl. 14:47

Spm. nr. S 184

6) Til udenrigsministeren af:

Naser Khader (LA):

Mener regeringen, at dommen over den 24-årige afghanske journalistelev Sayed Parwez Kambakhsh på 20 års fængsel er forenelig med de retsstatsprincipper og grundlæggende menneskerettigheder, som den aktivistiske danske udenrigspolitik skal fremme, og hvis ikke, hvilke konsekvenser skal denne dom da have for samarbejdet med den afghanske regering?

Kl. 14:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:47

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg siger tak til formanden.

Nej, det mener regeringen ikke. Sagen og dommen er *ikke* forenelige med retsprincipperne og med menneskerettighederne. Derfor har regeringen også fulgt Kambakhshs appelsag tæt sammen med vores EU-partnere og FN. Og vi kan da i hvert fald konstatere, at dødsdommen – og det er dog positivt – nu er blevet omstødt. Men selve retssagen levede hverken op til afghanske eller internationale standarder.

Så kan jeg oplyse, at jeg under mit besøg i Afghanistan i november gjorde det meget klart for regeringen – og det vil sige for Karzai, præsidenten selv – at der fra dansk side ses med meget stor alvor på denne sag, og at den skal håndteres med respekt for de frihedsrettigheder, der er indskrevet i landets forfatning, ikke mindst ytringsfriheden, som vi jo præcis lægger vægt på at forsvare, også for afghanerne. Jeg tog det

også op under mit møde med menneskerettighedskommissæren, som ser lige så alvorligt på den, som hr. Naser Khader og jeg gør. Så det vil sige, at der også er bevægelse i det afghanske samfund, også fra præsidentens side, for at ændre det.

Så har vi sammen med de øvrige EU-lande og med Norge og Canada den 30. oktober 2008 demarcheret over for højesteretspræsident Azimi, og her demarcherede også FN's folk. Demarchen lagde vægt på behovet for retssikkerhed og korrekt overholdelse af retsprocedurer.

Denne appelsag var et første skridt på vejen mod en reel vurdering af den dømtes sag; det var den første sag jo ikke. Sagen har været åben for medierne og for tilhørerne, og den anklagede har den her gang haft adgang til forsvar og eksperthjælp.

Sagen er så nu anket til højesteret, for dommen er jo stadig væk fuldstændig uacceptabel. Vi vil derfor fortsat følge sagen tæt i samarbejde med resten af det internationale samfund. Og nu må vi så – i respekt for magtens tredeling – afvente udfaldet af appelsagen. Men der skal ikke være tvivl om, at der kun kan være én udgang på den her sag, og det er, at manden ikke bliver dømt.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:48

Naser Khader (LA):

Tak for svaret. Jeg synes, det er en meget principiel sag. Den handler ikke kun om én person, en journalist; den handler faktisk om alverdens frihedskæmpere. Det er utrolig vigtigt, at vi, Danmark, som er højt profilerede i forhold til demokrati og ytringsfrihed, hele tiden nævner navnene på frihedskæmperne, især dem, der er blevet dømt uretfærdigt.

Den unge journalists forbrydelse er, at han har gjort opmærksom på kvindernes rettigheder, det er faktisk hans forbrydelse, og det er helt, helt grotesk. Og jeg mener, at vi i Danmark, der har soldater dernede, som gør det fremragende, og som også er med til at kæmpe for demokratiet, har et ansvar, altså at vi, hver gang vi møder afghanske regeringsfolk, gør dem opmærksom på, at det der er fuldstændig uacceptabelt.

Nu har han siddet i fængsel i over et år. Ifølge sin bror, Yaqub, har han været udsat for tortur, vold og seksuelle overgreb, og derfor kan vi altså ikke vente på, at højesteretten i Afghanistan